

Yeol Eum Son

Publication **Pianist**
Date **September 2022**

TIJDSCHRIFT OVER PIANOMUZIEK & PIANO'S VOOR PIANISTEN, DOCENTEN, PIANOSTEMMERS EN PIANODETAILHANDEL

SEPTEMBER 2022 - JRG. 9 - NR. 3 - € 8,50

PIANIST

NEDERLAND | BELGIË

INTERVIEWS

Mengjie Han
Ruth Slenczynska

Het nieuwe seizoen!

Mahler op de piano

De nieuwe Yamaha CFX

YEOL EUM SON

HET GAAT NIET OM MIJN EGO

Valerie Barber PR: Suite 2, 9a St John's Wood High St. London NW8 7NG
Tel: 020 7586 8560 email: info@vbpr.co.uk

COVERINTERVIEW

Valerie Barber PR: Suite 2, 9a St John's Wood High St. London NW8 7NG
Tel: 020 7586 8560 email: info@vbpr.co.uk

COVERINTERVIEW

In haar musiceren reiken een aanstekelijke charme en een ontroerende diepte elkaar de hand. We kennen Yeol Eum Son al ruim tien jaar als tweede prijswinnares van belangrijke concoursen – Van Cliburn en Tchaikovsky – en in haar zeer piano-minded vaderland Zuid Korea is ze niets minder dan een rolmodel. In 2015 plaatste de toonaangevende krant Dong-a Ilbo haar al in een Hall of Fame van ‘100 people who will make Korea Shine’. De bescheidenheid zelve zegt ze eenvoudig: ‘I want to be a good person that helps people.’ Dit seizoen is ze artist in residence bij het Residentie Orkest en Amare in Den Haag.

‘Ik speel zoals ik ben.’

Het wordt een druk jaar in Nederland met een reeks recitals, masterclasses en concerten met orkest van Ravel, Gershwin en vooral Mozart. Je werkt aan een de complete opname van alle pianosonates en je hebt ook al zijn pianoconcerten op je repertoire.

Mozart is belangrijk voor mij. Dat ik nog met Neville Marriner en zijn orkest mocht samenwerken was heel bijzonder. Ik was altijd al een grote fan voordat ik hem leerde kennen, maar mijn affiniteit met Mozart begon trouwens al toen ik zes of zeven jaar was. Zijn opera's waren mijn eerste liefde.

Er wordt altijd gezegd dat je als pianist bij Mozart aan opera moet denken.

Dat is waar. Natuurlijk heeft elke componist zijn eigen taal, maar Mozart denkt heel theatraal, in scènes, en zo wil ik zijn muziek ook spelen, als een interactie tussen verschillende karakters. Als je die imaginatie niet hebt wordt het plat en oninteressant.

Je speelt hier met het Residentie Orkest twee heel verschillende concerten van Mozart.

Ja, een groter contrast kunnen je je nauwelijks voorstellen. Nummer 25 staat in C majeur, een toonsoort waarin Mozart zich thuis voelt. Hier is hij op z'n gemak, dat voel je. Het is pure, absolute muziek. Nummer 20 in d mineur is heel dramatisch. Er broeit voortdurend iets onder de oppervlakte. Ik hou van die conflicten in muziek. Ook de *Romanze*, het langzame deel, is heel bewogen, echt een drama.

Heb je een favoriete pianist voor Mozart?

Ik bewonder Lili Kraus waarschijnlijk het meest, en ook Alicia De Larrocha. Ik hou van hun persoonlijkheid. O ja, natuurlijk ook Wanda Landowska, die speelde Mozart op de piano heel goed! Ik heb trouwens net een klavecimbel gekocht, het interesseert me, maar ik zal niet snel iets uitvoeren op de pianoforte denk ik.

Je hebt een indrukwekkend repertoire met orkest. Heb je al die concerten in je vingers?

Ik hoop het! Het Concert in G van Ravel heb ik in ieder geval onlangs nog gespeeld en ik kijk er naar uit om het met het Residentie Orkest te spelen, het is ook voor het orkest een ongelooflijk stuk! Mozart is altijd heel moeilijk om naar terug te keren als je het een tijdje niet hebt gespeeld. Zijn concerten hebben zo'n bijzondere articulatie en helderheid, dat blijft een uitdaging, ook al ken je de muziek heel goed.

Is het niet verwarrend als je al zijn concerten speelt?

Ja heel erg! Je kunt je makkelijk vergissen, vooral in de cadensen. Ik heb voor nummer 20 heel vaak die van Beethoven gespeeld, maar ik maak ook graag mijn eigen cadensen. Ik schrijf ze niet uit, maar bedenk van te voren wel de structuur en dan improviseer ik op het concert.

Je speelt graag de jazzy muziek van Kapustin, maar je zei ook dat dat je geen jazzpianist bent.

Nee, dat ben ik ook niet, maar ik zou graag willen dat ik beter kon improviseren. Bij Mozart lukt het wel omdat ik die stijl heel goed ken.

MARCO BORGHESE

COVERINTERVIEW

In je recital met je partner, violovirtuoos Svetlin Roussev, ligt het accent met o.a. werken van Waxman en Kreisler misschien toch wel op de viool?

Ik weet wat je bedoelt, maar ik ervaar het begeleiden van showpieces waarin de viool echt de hoofdrol heeft niet als ondankbaar, ik geniet er juist heel erg van die charmante, pretentieloze begeleidingen en als ik de rest van mijn leven nog maar één ding zou mogen doen, zou ik daarvoor kiezen. Ik hield trouwens altijd al veel van de viool, maar de piano is toch mijn beste vriend. De piano gaat ook over alleen zijn, en in de pianomuziek zijn er in de complexiteit van veel stemmen, altijd meerdere dimensies en dat past goed bij mijn persoonlijkheid. Die diversiteit bevalt me heel goed.

Er zijn opvallend veel zeer goede Koreaanse pianisten.

Ja de piano leeft echt in Korea. Toen ik acht jaar was speelde de helft van de kinderen in mijn klas piano. En er zijn er die opvallen bij concoursen, Koreanen zijn heel gemotiveerd en competitief van aard.

Over interpretatie zei je ooit dat je heel bewust alle emoties en ervaringen in je leven, positief én negatief, op een gegeven moment laat terugkomen in je spel. Dat deed me denken aan een uitspraak van Marina Abramović die zegt dat je ook tegenslagen moet omarmen. Is daar niet een parallel met het boeddhisme en ik denk dat wij in het westen veel daarvan kunnen leren.

Dat is heel interessant en ik heb dat nooit zo bekeken, maar die houding is in Korea inderdaad al eeuwenlang diep verankerd in de mentaliteit van de mensen. En dat ontzag tegenover de muziek is essentieel. Voor mij gaat musiceren niet om mijn ego. Sommige musici zijn heel professioneel, maar ze doen zich op het podium heel anders voor dan ze in werkelijkheid zijn. Voor mij is dat niet goed en daarom wil ik ook alle emoties en gevoelens heel onbevangen onderzoeken, zodat ik ook de muziek in al die dimensies kan laten horen.

Dat past wel bij je idee dat muziek elke keer weer nieuw moet klinken.

Ja zeker, ik wil niet steeds dezelfde interpretatie herhalen, dat is voor mijn gevoel tegen de natuur van de muziek die zich in het moment afspeelt, steeds weer anders.

Je speelt ook Gershwin met het Residentie Orkest in een totaal Amerikaans programma, maar je recitals zijn vaak heel gevarieerd, met bijvoorbeeld Ravel, Mozart, Prokofiev, Galuppi, Scarlatti, Clementi en Kapustin bij elkaar.

Contrast is hier het sleutelwoord en het is interessant om te zien hoe verschillend Mozart, Prokofiev en Kapustin met de sonatevorm omgaan. Een programma moet één verhaal zijn en naar een concert gaan zou een ervaring moeten zijn die je als deelgenoot van iets groters hopelijk verrast. Daarom is het grote project met het Residentie Orkest ook zo fijn. Normaal speel je ergens één keer, en kom je na een paar jaar weer terug. Hier kan ik nu veel verschillend repertoire spelen en een band met het publiek opbouwen.

Yeol Eum Son is bij het Residentie Orkest in september (o.a. op Prinsjesdag) met Ravel, in november met Mozart Concert KV 466, in januari met Gershwin, in april met Saint-Saëns nr. 2 en in mei met Mozart Concert KV 503, niet alleen in Den Haag, ook in Rotterdam, Apeldoorn en Keulen. In december een recital in Den Haag met Svetlin Roussev en solo ook in Luik, Haarlem, Amsterdam (Muziekgebouw) en bij de Piano Biennale Arnhem/Nijmegen, plus nog eens Mozart *Jeunehomme* Concert KV 271 met Phion in april.

ERIC SCHOONES

www.yeoleumson.com